

Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget til Fremlæggelse i Landstinget Forslag til Lov om Eftergivelse af Ribe Kjøbstad og Ribe Havnkasse paahvilende Gjæld til Statskassen i den Form, hvori dette Lovforslag er vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget. Fremlæggelsen sker herved; Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Krigsministeren har tilsendt mig Exemplarer af et af ham i Folkethinget fremsat Lovforslag, og det Samme er Tilfældet med Kirke- og Undervisningsministeren. De modtagne Exemplarer ere omdelte.

Fra Finantsministeren er modtaget til Fremlæggelse for Rigsdagen i Genhold til Kolonialloven af 27de November 1863 2 allerhøist stadfæstede Tillægsbevillinger til Budgetterne for de vestindiske Kolonier.

Skrivelsen vil som sædvanligt blive optagen i Tillæg C. til Rigsdagstidenden, og det Samme vil være Tilfældet med en mig tilskillet Skrivelse fra Finantsministeriet, hvorved fremsendes et Exemplar af de sammendragne Regnskabsoversigter for de dansk-vestindiske Der for Finantsaaret 1880—81.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Indenrigsministeren fremsætter Forslag til Lov om Ophævelse af Helsingørs Færgelaug m. m.

**Indenrigsministeren (Skeel):** For det høie Thing skal jeg fremsætte Forslag til Lov om Ophævelse af Helsingørs Færgelaug. Helsingørs Færgelaug er en Institution af gammel Oprindelse; de første Laugsartikler stamme fra 1685. Lauget blev oprindelig stiftet af Hensyn til den da bestaaende Sundtold; det havde dengang en betydelig Udstrækning, og ved 1858 var der 60 Medlemmer i dette Laug. Men efter Sundtoldens Ophævelse tabte deres Erhverv sig saa meget, at man i Aaret 1858 maatte indskrænke Lauget med 35 Personer, altsaa til 25, men man ansaa det dengang ikke for rigtigt at fratage dem deres Laugsrettigheder uden at give Erstatning derfor. Det viste sig imidlertid senere, at Lauget heller ikke efter denne Udsondring egentlig talt kunde bestaa ret vel, og der blev da nedsat en Kommission for at gjøre Forslag til Ordning af dette Forhold. Dette Forslag gik da ud paa, at Lauget skulde ophæves, og Færgerettigheden gjøres fri. Dette vilde Helsingørs Byraad dengang ikke

gaa ind paa, men senere har saavel Byraadet som Handelsforeningen gjort Andragende om, at Færgelaug et maatte blive ophævet, fordi det ikke længer svarer til Hensigten. Regjeringen skjønner ogsaa efter Omstændighederne, at det vil være rigtigt at hævde Færgelaug et, væsentlig af den Grund, at de fleste Medlemmer nu ere blevne saa gamle, at man ikke kan stole paa, at Besørgelsen af Færgningen vil ske paa en betryggende Maade. Man er derfor enig i, at Færgelaug et skal hævdes, og man finder ogsaa, at der i Lighed med, hvad der skete i 1858, bør gives de nu levende Medlemmer af Lauget nogen Erstatning for Bepvølsen af disse Privilegier. Efter en Lov af 1859, hvori Styrelsen af Erstatningen bestemtes, fik hvert af Medlemmerne af Færgelaug et en Livrente eller en aarlig Pension — hvad man nu vil kalde det — paa 500 Kr. uden Hensyn til, om det var Mand eller Kvinde, thi Forholdet var dette, at Færgerettigheden ikke uddøde med Manden, men kunde gaa over til Konen, dog med den Forpligtelse, at hun skulde holde en dygtig og paalidelig Karl til at besørge Færgningen paa hendes Vegne. De enkelte Medlemmer fik saaledes, enten det var Mand eller Kvinde, 500 Kr. om Aaret. Dette Lovforslag gaar ud paa at tilstaa dem en lignende Godtgørelse. Det vil sandsynligvis ikke saa stor praktisk Betydning; thi af de 23 Medlemmer, som ere tilbage, nemlig 14 Færgemænd og 9 Enker, ere de 13 mellem 70 og 80, 8 mellem 60 og 70, 1 mellem 50 og 60 og kun 1 under 50 Aar. Der er altsaa ikke Sandsynlighed for, at denne Udgift ret længe vil hvile paa Staten. Det Hele, som forlanges for Dieblisset for at yde den tilføjede Understøttelse, er 11,500 Kr. aarlig. Efter Loven af 1859 blev der tillige givet Enkerne efter Færgemændene Pension, og de fik da 300 Kr., men kun under den Forudsætning, at de vare blevne gifte med Manden, inden han fyldte 50 Aar, og en lignende Bestemmelse er optagen i nærværende Lovforslag. Ligeledes er det ogsaa i nærværende Lovforslag foreslaaet, at den Færgekarl, som har besørget Forretningerne for Enken i 20 Aar paa en paalidelig og tilfredsstillende Maade, skal have en aarlig Pension af 100 Kr. Det er denne Ordning, som foreslaas i Lovforslaget. — Med Hensyn til Fremtiden har man ikke anset det for rigtigt, naar man ser hen til Betydningen af Færgevesenet ved Helsingør, at lade det staa aldeles frit hen; man har derfor forbeholdt sig, at de, der skulle udøve Færgningen, skulle have Adgangsbevis, og det forbeholdes Regjeringen at stille Betingelser baade med Hensyn til de personlige Kvalifikationer og i andre Henseender, saaledes med Hensyn til Taxterne.

**Formanden:** Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.